

gangsregler, der rækker helt til efteråret 2000? Det tror jeg er mere end tom tale.

For det femte vil jeg lige nævne dagpengeperioden. 5 år lyder som sagt flot. Arbejdsministeren har her i dag fastslået, at anden del er 3 år og kun 3 år, men stadig væk er der nogle uklarheder med hensyn til, om den samlede længde ikke er mere end 5 år. De Radikale har sagt 5 år og 2 måneder. Vi vil under forhandlingerne gå meget ind i at få præciseret, hvordan det f.eks. ligger med hensyn til børnepasningsorlov osv. Hvordan ser det ud i forhold til de 5 år?

Den fremrykkede aktivering er tilfredsstillende, som vi har sagt under det foregående punkt. Det er et skridt i den rigtige retning, men vi ønsker, at man allerede på første dag skal aktivere kontanthjælpsmodtagerne.

Vi vil meget gerne have sat fokus på rådighedsreglerne. Rådighedsreglerne har regeringen slet ikke beskæftiget sig med, selv om det har været hovedtemaet i sommerens og efterårets debat, hvor der er kommet den ene undersøgelse efter den anden, der har fastslået, at her er der virkelig store problemer med at få dem efterlevet, men så sandelig også med at få dem administreret. Derfor vil jeg gerne gentage det, der blev sagt tidligere i eftermiddag, at vi mener, det er utrolig vigtigt, at vi her får en ny, uafhængig instans, som kan magte den for øvrigt meget store, men ikke mindre væsentlige opgave.

Så vil jeg endelig gerne til sidst sige, at vi synes, det er uheldigt, at det tegner til, at der bliver flere forskellige satser, når vi taler om de uddannelsesforløb, som regeringen arbejder med. Det bliver forskelligt, om man er på folkehøjskoler eller man er på AMU-centre og daghøjskoler, og den ulighed vil vi fokusere meget på. Vi synes, det er urimeligt, og vi tror heller ikke på, at regeringen kan holde til, at der er denne ulighed.

Så alt i alt, som arbejdsministeren forhåbentlig har forstået, er vi meget beredte til de kommende ugers forhandlinger. Men der skal ske betydelige ændringer, hvis Venstre skal give sin tilslutning til den lovpakke, som er til første behandling her i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det undrer mig ikke, at vi i dag skal høre, at rådighedsreglerne er problemet, og at det har været hovedtemaet sommeren over.

Det er muligt, at det har været hovedtemaet i den diskussion, der har været ført i Venstre. Jeg

mener ikke, at der er nogen overhovedet, der har anfægtet, at de rådighedsregler, vi har på arbejdsmarkedet, og som blev strammet op ved sidste års forhandlinger om finansloven, er fuldt ud tilstrækkelige. Jeg mener faktisk ikke, hvis man går i substansen af reglerne, at det synspunkt overhovedet kan anfægtes.

Der blev også stillet et spørgsmål om disse arbejdsløsheds-kassers størrelse. Det er mit indtryk, at det er en almindelig opfattelse, at med den brede vifte af tilbud, man skal give i arbejdsløsheds-kasserne i dag i forhold til at afhjælpe arbejdsløsheden, har det betydning, at arbejdsløsheds-kasserne har en vis størrelse, og at de på den måde får en vis kompetence.

Jeg ved godt, hvad det er, Venstre ønsker, og hvad hr. Helge Sander rent faktisk ønsker. Han ønsker mulighed for at oprette alternative arbejdsløsheds-kasser. Der er ikke noget som helst, der tyder på, at disse alternative arbejdsløsheds-kasser – det kan f.eks. være Kristelig Fagforenings a-kasse – overhovedet yder bedre bidrag til at afhjælpe arbejdsløsheden end andre arbejdsløsheds-kasser – tværtimod. Tallene viser jo ganske præcist, at arbejdsløsheden netop ikke falder i Kristelig Fagforenings a-kasse i samme omfang som i andre a-kasser. Det mener jeg faktisk er dokumenteret både præcist og rimeligt fra Arbejdsministeriets side.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil også godt bede hr. Helge Sander om at uddybe lidt nærmere, hvad der ligger i udtrykket, når man fra Venstres side og for den sags skyld også fra Det Konservative Folkepartis side ofte siger, at rådighedsreglerne skal strammes. Altså hvad ligger der i det?

Vi har regler om faglig mobilitet i et vist omfang. Er det dér, der skal ske noget? Er det noget med, at en person, som er uddannet maskinarbejder, skal anvises et arbejde efter 14 dage inden for et helt andet fagområde, eller hvad er det? Eller er det den geografiske mobilitet, hvor der også er klare regler for, hvor mange kilometer man under normale omstændigheder skal bruge frem til og tilbage fra arbejdet hver dag? Er det dér, man vil stramme, så man skal sige 5 kilometer eller 10 kilometer mere, eller at det er flere timer, man skal være på vej, eller sådan noget?

Jeg tror altså, at for at debatten kan komme lidt længere, for at vi kan kvalificere debatten lidt, ville det være en fordel, hvis vi fik belyst